

Kovács András Ferenc
Egérének – cimbalomra, nyenyerére
(Erdélyi jiddis népdalra)

*Volt egyszer, volt egy kisegér,
 egy kisegér, egy kisegér,
 milyentől tán senki se fél,
 senki se fél, senki se fél –
 ilyen kicsinyt a Úr szeret,
 az Úr szeret, az Úr szeret,
 s meg is segél, meg is segél!*

*Szegénynek nem volt semmije,
 volt semmije, volt semmije –
 nem vitte sok semennyire,
 sem annyira, sem ennyire –
 sehol sem volt, hol lennie,
 ellennie, hol lennie,
 jót ennie, s jól ennie.*

*Aprónak nincs csak nagy bite,
 csak nagy bite, csak nagy bite!
 Kérte: legyen egy jó hete!
 Egy jó hete, egy jó hete...
 Legyen paszuly, kalács, pipe,
 kalács, pipe, kalács, pipe,
 s almáspite – almáspite!*

*Hisz ő is csak egy kisegér,
 egy kisegér, jó kisegér –
 száján a rút szó ki se fér,
 szó ki se fér, szó ki se fér –
 az ég alatt ő is megél,
 ő is megél, ő is megél –
 s lesz friss kenyér, lesz kis kenyér.*

*Jó bite van, s rossz bitele,
 rossz bitele, rossz bitele –
 s a nagyvilág nem vig vele,
 nem vig vele, nem vig vele –
 nagyokat rúg most mind bele,
 most mind bele, most mind bele!
 Rossz idele... Rossz idele...*

*Gond, bánat s kín eledele,
 eledele, eledele –
 otthona sincs, se fedele,
 se fedele, se fedele –
 szíve bajjal már kitele,
 már kitele, már kitele –
 s vár idele... Vár idele.*

*Hisz ő is csak egy kisegér,
 egy kisegér, bölcs kisegér –
 egy apró dalt ő is megér,
 ő is megér, ő is megér!
 Kicsinyt is óv az Úr, szeret,
 az Úr szeret, az Úr szeret –
 mindig megtart, s meg is segél!*